

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **J. L.**
bytem X.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2019, č. j. KUJI 42597/2019, sp. zn. OOSČ 422/2019 OOSC/112,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města Jihlavy (dále jen „magistrát“) rozhodnutím ze dne 1. 4. 2019, sp. zn. SZ-MMJ/OD/34706/2018/21, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), spáchaném z nedbalosti porušením § 18 odst. 3 tamtéž. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 3. 11. 2018 ve 14:03 hodin na silnici č. 38 v km 161,5 u Jihlavy ve směru jízdy na Havlíčkův Brod jako řidič osobního motorového vozidla X. reg. značky X. překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec, přičemž mu byla orgány policie naměřena rychlost 119 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši +/- 3 % mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 115 km/hod., čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o méně než 30 km/hod. Za uvedený přestupek uložil magistrát žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že měření rychlosti vozidla neproběhlo v souladu s návodem k obsluze. Z fotografie procházející správním spisem je zřejmé, že se vozidlo žalobce prudce zařazovalo do pravého jízdního pruhu. Měřené vozidlo a vozidlo Policie České republiky tedy nejelo souběžně, byť je podmínka souběžné jízdy uvedena v návodu k obsluze rychloměru. Jestliže měření rychlosti proběhlo v rozporu s návodem k obsluze, nemůže získaný údaj o rychlosti vozidla žalobce obstát. To, že vozidlo žalobce přejíždělo z levého do pravého jízdního pruhu, je z fotografie zcela zřejmé. Žalovaný chybně interpretoval výpověď Ing. L. zaznamenanou v protokolu Krajského soudu v Brně ze dne 15. 6. 2016. Z vyjádření Českého metrologického institutu nadto plyne, že i při měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze může dojít ke změření rychlosti a nelze garantovat správnost takto zjištěného údaje o rychlosti vozidla. Z toho, že byli policisté k obsluze rychloměru řádně proškoleni, nelze dovozovat, že byl v konkrétním případě rychloměr použit správně. Podle žalobce radarový svazek vyobrazený na výstupu z měření prokazuje pouze případnou existenci překážky způsobilé ovlivnit měření. Tato pomůcka pro vyhodnocení měření však kupříkladu neodhalí, zda byla rychlost měřena v zatáčce, a tedy ani to, zda vozidlo při měření zatáčelo.
3. Podle žalobce mohlo při měření dojít k tzv. reflexi. Vozidlo žalobce se nacházelo pouze v části radarového svazku; největším předmětem v radarovém svazku byla svodidla, která jako kovový předmět skvěle odráží radarové vlny a způsobují reflexi. To, že vzhledem k poloze vozidla mohlo dojít k reflexi, plyne podle žalobce také z výpovědi Ing. L. Na fotografii vozidla procházející správním spisem je zachycena pouze třetina vozidla žalobce, což dle žalobce svědčí o vzniku reflexe. Žalovaný a magistrát tak podle žalobce z důvodu chybně provedeného měření dospěli k nesprávným skutkovým zjištěním.

4. Byť se žalobce v průběhu správního řízení domáhal provedení důkazu ohledáním rychloměru, svědeckou výpovědí policejní hlídky a důkazu listinou – certifikátem schválení typu měřidla, žalovaný navržené důkazy neprovedl a návrhy žalobce řádně nevypořádal. Provedení těchto důkazů žalobce namítal z důvodu absence úřední značky na rychloměru. Napadené rozhodnutí tak podle žalobce nemůže obstát pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.
5. Žalovaný podle žalobce pochybil také tím, že vzal za základ skutkový stav, který nemá oporu v provedeném dokazování. Odstraněním úřední značky z rychloměru zanikla platnost jeho ověření ve smyslu § 7 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření (dále jen „vyhláška č. 262/2000 Sb.“). Rychlost jízdy vozidla žalobce tak byla změřena neověřeným rychloměrem. Ověřovací list, ze kterého vycházel žalovaný, prokazuje podle žalobce pouze to, že úřední značky byly na rychloměru umístěny v den ověření. Úřední záznam vyhotovený policisty, podle nichž žalobce neprohlížel úřední značky, nezachycuje vizuální vjemy žalobce. Žalobce absenci ověřovací značky na rychloměru zaregistroval teprve v okamžiku, kdy byl úřední záznam již vyhotoven, a policisté ukládali použité věci do kufru, kde měla být umístěna i ověřovací značka.
6. Závěrem se žalobce vyjadřuje ke způsobu zveřejňování soudních rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu a navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na příslušné části odůvodnění napadeného rozhodnutí, a dále uvedl, že žalobcem uplatněné žalobní námitky nemají vliv na prokázaný skutečný stav věci. O spáchání přestupku tak žalovaný nemá žádné pochybnosti; přestupek byl řádně zdokumentován a prokázán listinnými důkazy. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
9. Žaloba **není** důvodná.
10. Klíčovou otázkou v nyní posuzované věci je, zda měření rychlosti vozidla žalobce bylo realizováno v souladu s návodem k obsluze rychloměru Ramer10 C. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. se fyzická osoba *dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹*. Z tiskopisu „Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti“ ze dne 3. 11. 2018 soudu vyplývá, že rychlost žalobcem řízeného vozidla X., RZ X. byla změřena rychloměrem Ramer10. Po odečtení toleranční odchylky byla zjištěna rychlost vozidla žalobce 115 km.h⁻¹. Zjištěná rychlost vozidla včetně registrační značky automobilu je zachycena na fotografii procházející správním spisem (listina „Záznam o přestupku“). Správním spisem prochází také ověřovací list č. 019/18 vydaný autorizovaným metrologickým střediskem RAMET a.s. dne 14. 1. 2018. Podle

ověřovacího listu byl rychloměr RAMER10 C *jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze* a ověření bylo na měřidle (rychloměru) vyznačeno umístěním úředních značek o schválení typu stanoveného měřidla.

11. Je evidentní, že výstup z měření („Záznam o přestupku“) je stěžejním důkazem, na základě kterého prvostupňový správní orgán i žalovaný dospěli k závěru o překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec (90 km.h⁻¹). Záznam o přestupku obsahující také záznam o měření zásadně plně dostačuje pro závěr o překročení nejvyšší povolené rychlosti za předpokladu, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze rychloměru. To ostatně plyne také z přípisu Českého metrologického institutu ze dne 14. 12. 2017, sp. zn. ČMI-11278/2017/0113, který předložil žalobce v průběhu správního řízení, podle kterého lze výsledky měření považovat za přesné pouze při dodržení návodu k obsluze v průběhu měření.
12. Jedním z projevů chybného použití rychloměru mohl být podle žalobce vznik tzv. reflexe (lomového odrazu radarového paprsku) z důvodu přítomnosti kovových svodidel, neboť na fotografii, která je součástí záznamu o přestupku, je zachycena pouze třetina vozidla žalobce. Z návodu k obsluze rychloměru Ramer10 v elektronické formě na DVD, který prochází správním spisem, plyne, že k reflexi od svodidel - v takovém případě se jedná o reflexi jednoduchou – při chybném užití rychloměru může dojít (kapitola 3.2 „Místa ustavení měřiče s rizikem lomu paprsku“ na str. 13). Podle návodu k obsluze lze jednoduchou reflexi z fotografie pořízené při měření zjistit „...*tehdy, jestliže na důkazovém snímku není zobrazen žádný automobil, nebo se zde nachází automobil v ne zcela běžné poloze...*“ (str. 14 návodu k obsluze). Pro závěr o vzniku nežádoucího fyzikálního jevu jednoduché reflexe tak bylo nutné posoudit, zda je vozidlo na fotografii v záznamu o přestupku zachyceno ve standardní poloze (obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 As 50/2015 – 38, a ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 313/2016 – 30).
13. Pro účely vyhodnocení, zda bylo vozidlo měřeno ve standardní poloze, vycházel krajský soud z elektronických podkladů „Vyhodnocení záznamu měření“ a „Vyhodnocení záznamu měření II“ založených ve správním spisu na DVD, které obsahovaly pokyny pro vyhodnocení záznamu měření. Pro vyloučení reflexe je nezbytné, aby se mezi vozidlem zachyceným na fotografii a měřícím vozidlem nenacházely překážky, a aby se vozidlo alespoň z části nacházelo v prostoru radarového svazku. Prostor radarového svazku je vyobrazen na tzv. šabloně, která byla přiložena na fotografii v rámci záznamu o přestupku. To, že šablona je vhodným nástrojem pro ověření správné pozice měřeného automobilu v okamžiku zjišťování jeho rychlosti, uvedl také Ing. Lokaj při výpovědi zachycené v protokolu o jednání ze dne 15. 6. 2016 ve věci sp. zn. 41 A 76/2014 před zdejším soudem (str. 2 in fine protokolu), které se dovolává žalobce. Na základě přiložení šablony k snímku pořízenému v průběhu měření tak lze zjistit, zda bylo měření provedeno v souladu s návodem k obsluze (str. 4 protokolu). Tu dává soud za pravdu žalobci, že podle výpovědi Ing. L. může dojít k zaznamenání měření, byť nebylo postupováno podle návodu k obsluze (str. 4 in fine protokolu). O odbornosti Ing. Lokaje přitom nemá zdejší soud pochyb (shodně bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 As 281/2016-56).

14. Podle „Vyhodnocení záznamu měření“ (str. 3) platí, „...že pokud se měří z levé strany vozovky, tak by převážná plocha měřeného vozidla měla být vlevo. Platí jak pro měření na příjezdu, tak i na odjezdu. Při měření z pravé strany vozovky by to mělo být obráceně...“. Podle záznamu o přestupku (fotografie vozidla žalobce) bylo měření provedeno z pravé strany vozovky (z pravého jízdního pruhu) a v případě správně provedeného měření by se tak vozidlo žalobce mělo nacházet převážně v pravé části fotografie a v nyní posuzované věci se vozidlo žalobce skutečně v pravé části fotografie nalézá. Zároveň je ze šablony patrné, že levá zadní část vozidla se nacházela v prostoru radarového svazku (mezi dvěma svislicemi červené barvy) a tedy i v prostoru měření. V nyní posuzované věci tak bylo vozidlo na fotografii zachyceno ve standardní poloze, a k jednoduché reflexi, která může být hypoteticky způsobena kovovými svodidly, nedošlo, přestože je na fotografii zachycena pouze část vozidla žalobce.
15. Žalobce zpochybňuje splnění podmínky rovnoběžné jízdy měřeného vozidla a vozidla Policie České republiky (vozidla s rychloměrem). Z fotografie procházející správním spisem soudu vyplývá, že vozidlo žalobce v okamžiku měření přejíždělo z levého jízdního pruhu do pravého jízdního pruhu. Vozidlo žalobce zachycené na fotografii není *prima facie* v takovém postavení, aby bylo možné konstatovat, že se vozidlo žalobce prudce (razantně) zařazovalo do pravého jízdního pruhu. Naopak jeho poloha ve vztahu k vodorovnému dopravnímu značení naznačuje, že se automobil žalobce zařazoval před policejní automobil plynule, neboť vozidlo žalobce udržuje téměř rovnoběžný směr s vodorovným dopravním značením na vozovce. Z výpovědi Ing. L. (zejména str. 5 a str. 6 protokolu) plyne, že při měření souběžně jedoucích vozidel radar počítá s určitou tolerancí: „Pokud by jedno z vozidel, tedy měřené vozidlo, jelo mírně šikmo, na výsledku měření by to nemělo žádný vliv. Mohou však nastat případy, kdy vozidlo jede hodně šikmo, např. při předjíždění, radar ho zachytí, zachytí ho však tak, že vozidlo je v jiné poloze, než by mělo být, a pak by měření nebylo provedeno správně“. To, že je tolerována určitá odchylka pro podmínku rovnoběžné jízdy při měření rychlosti za jízdy z vozidla, je zřejmé také z toho, že na vnitřní straně zatačky na stanovišti lze – při splnění v návodu k obsluze blíže vymezených podmínek – měřit prostřednictvím rychloměru RAMER rychlost vozidel (str. 12). Kromě toho je nezbytné, aby také měřící vozidlo (vozidlo s rychloměrem) udržovalo konstantní rychlost i směr (kapitola 6.3.1.3 „Zásady pro měření za jízdy RAMER10 C na str. 86 návodu k obsluze). Mírné vybočení měřeného vozidla z rovnoběžného směru jízdy vozidla opatřeného rychloměrem tak nevede k závěru o chybném použití rychloměru.
16. V nyní posuzované věci z fotografie vozidla žalobce soudu vyplývá, že vozidlo žalobce sice mírně vybočovalo ze směru jízdy vozidla opatřeného rychloměrem při zařazování před toto vozidlo, avšak tento manévr byl natolik plynulý, že nedošlo k porušení podmínky rovnoběžné jízdy měřeného vozidla a vozidla s rychloměrem.
17. Protokol o jednání sp. zn. 41 A 76/2014 a návod k obsluze rychloměru jsou součástí správního spisu, bylo by proto nadbytečné uvedenými dokumenty provádět v řízení před soudem důkaz.
18. Žalobce dále namítá, že na měřidle (rychloměru) byly odstraněny úřední značky a měření tak bylo realizováno měřidlem, u kterého zanikla platnost ověření stanoveného měřidla. To, že na měřidle RAMER10 C měly být úřední značky umístěny, je uvedeno (včetně

jejich vzorového umístění) na stanoveném měřidle mimo jiné v návodu k obsluze (kapitola „Umístění úředních značek RAMER10 C“ na str. 141 návodu k obsluze). Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 262/2002 Sb. se ověření stanoveného měřidla potvrdí opatřením stanoveného měřidla úřední značkou na místech určených v certifikátu stanoveného měřidla nebo vydáním ověřovacího listu. Podle § 7 odst. 2 písm. d) platnost ověření stanoveného měřidla zaniká, jestliže byla znehodnocena, popřípadě odstraněna úřední značka. Bylo-li měření provedeno rychloměrem, u kterého byly znehodnoceny nebo odstraněny úřední značky, a došlo-li tak k zániku platnosti ověření stanoveného měřidla, nepochybně by takové zjištění mělo vliv na posouzení procesní použitelnosti záznamu o přestupku.

19. V nyní posuzované věci však soud dospěl k závěru, že ze strany žalobce šlo o účelově uplatněnou námitku. Z tiskopisu „Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti“ ze dne 3. 11. 2018 je patrné, že se žalobce odmítl vyjádřit a tiskopis podepsat. Absenci úředních značek přitom žalobce prostřednictvím svého zmocněnce (Ing. J.) namítal teprve v rámci doplnění odvolání ze dne 12. 2. 2019, tedy více než tři měsíce po zjištění přestupku, přestože správní řízení bylo zahájeno doručením příkazu sp. zn. SZ-MMJ/OD/34706/2018/3 již dne 27. 11. 2018 žalobci. Žalobce nadto v doplnění odvolání ze dne 12. 2. 2019 uvedl pouze obecné skutečnosti bez vyličení bližších okolností – kupříkladu na jaké části měřidla měly úřední značky scházet.
20. Ve správním spise je založen ověřovací list rychloměru ze dne 14. 1. 2018, lze tedy předpokládat, že rychloměr byl opatřen úředními značkami také ke dni měření rychlosti vozidla žalobce (3. 11. 2018). Žalovaný proto nepochybil, jestliže neprovedl žalobcem navrhované důkazy – svědeckou výpověď policistů, ohledání rychloměru a důkaz listinou (certifikátem schválení typu měřidla). Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil důvody (str. 5), pro které nebylo nutné přistoupit k provedení důkazu ohledáním věci, a také prvostupňový správní orgán v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že z dosud provedených důkazů byl spolehlivě zjištěn skutkový stav. Žalovaný se sice výslovně nevypořádal s požadavkem žalobce na provedení důkazu svědeckou výpovědí a certifikátem schválení typu měřidla, z napadeného rozhodnutí zřetelně vyplývá, že správní orgány provedení žalobcem navrhovaných důkazů nepovažovaly za nutné vzhledem k dostatečně zjištěnému skutkovému stavu.
21. S tímto závěrem se krajský soud ztotožnil, neboť nic nenasvědčuje tomu, že by v době měření tyto úřední značky na rychloměru nebyly. V opačném případě by se jevilo jako logické, aby žalobce poukázal na vady rychloměru již ve chvíli, kdy mu byla rychlost změřena. Jeho požadavek na prokázání existence úředních značek se nezakládá na konkrétních zjištěních a jedná se o pouhé obecné spekulace. Jak již bylo uvedeno, požadavek na prokázání úředních značek žalobce vznesl až v doplnění odvolání s více než tříměsíčním časovým odstupem od spáchání přestupku. Provedení důkazu ohledáním rychloměru nebo certifikátem schválení typu měřidla s takovým časovým odstupem by ve vztahu ke stavu rychloměru v době měření prakticky postrádalo vypovídací hodnotu.
22. O účelovosti dané námitky svědčí i to, že zmocněnec žalobce ve správním řízení pravidelně vystupuje ve správních řízeních s dopravní tematikou (načež následně v řízení před správními soudy vystupuje stávající zástupce žalobce, případně advokát Mgr. Topol) a námitku absence úředních značek na ověřeném měřidle uplatňuje opakovaně, což je

krajskému soud známo z úřední činnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 2 As 323/2016 – 45, ze dne 20. 12. 2017, č. j. 6 As 297/2017 – 34, a ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33, či rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2017, č. j. 52 A 105/2016 – 73, případně rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č. j. 53 A 16/2018 – 60). I v těchto věcech soudy opakovaně vyhodnotily danou námitku jako účelovou.

23. Nad rámec uvedeného soud podotýká, že zmocněnec žalobce v rámci doplnění odvolání ze dne 12. 2. 2019 zjevně uplatnil prefabrikované (typizované) podání. To je patrné kupříkladu z toho, že v části „Podhuštění, kalibrace“ zmocněnec žalobce zmínil měření rychlosti dne 9. 8. 2018, byť v nyní posuzované věci byla rychlost vozidla žalobce zjištěna až dne 3. 11. 2018. Obdobně namítal-li zmocněnec žalobce v témže podání podjatost výrobce rychloměru – Ramet a.s., pak v nyní posuzované věci tato společnost nevystupovala jako znalec a ani neposkytovala odborné vyjádření.
24. Otázka zveřejňování soudních rozhodnutí na internetu nemá žádnou souvislost s předmětem tohoto řízení.

V. Závěr a náklady řízení

25. Rychlost vozidla žalobce tedy byla změřena v intencích pokynů k obsluze rychloměru, a krajský soud tak z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 17. června 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. Z.